

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum Theologis ac præcipuè Societatis Jesu

Estrix, Aegidius

Moguntiaë, 1679

Propositio XLV. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed dumtaxat tanquam motivum conferendi vel efficiendi spirituale, vel etiam quando ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42472

autoritate motus tam multorum, ut patuit, l. 9. c. 2. §. 2. n. 5. asseruit probabile sibi esse, non peccari contra iustitiam in casu, de quo hactenus; sed iisdem fere adhibitis cautionibus, quas Dicastillo adhibuit. En crimen haud ignoscendum; quando illis ignoscitur omnibus, quibus honorem hunc detulit Tamburinus.

PROPOSITIO XLV.

Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed dumtaxat tanquam motivum conferendi vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solum gratuita compensatio pro spirituali, aut è contra.

Autores propositionis citantur Tannerus tom. 3. d. 5. q. 8. dub. 3. n. 64. Valentia, & Escobar incerto loco, & alii Jesuitæ in multis thesibus.

Rogatur accusator ut proferat illas multas theses, aut saltem indicet ubi, & quando sint defensæ; neque enim est tam bonæ fidei vir, aut tam perspectæ peritiæ, ut ipsi affirmanti credendum illicò sit de istis thesibus, aut doctrina Thesium.

Escobar tract. 6. exam. 2. c. 6. ubi quæstio tractatur, ad summum docet non esse simoniacum, qui inservit Episcopo spe impetrandi

di beneficii, ex benevolentia & gratitudine
Episcopi, neque Episcopum esse simoniacum,
etsi dicat se ex gratitudine conferre. Si putet
accusator hanc doctrinam esse damnatam,
monendus est, ut circumspectè sit officiosus
erga Episcopos.

Tannerum affirmat confidenter tradidisse
propositionem verbis propriis: majori specie
id affirmare poterat de Valentia Tom. 3. d. 6. q.
16. p. 3. sed neque apud Valentiam, neque
apud Tannerum extat propositio *sicut jacet in*
Decreto. Distinxerunt illi Theologi inter si-
moniam juris naturæ & juris positivi: nihil
distinctionis habet propositio *sicut jacet in* De-
creto: negarunt illi, simoniam fore natura-
lem: non negarunt de simonia juris positivi
in casibus jure expressis. Tannerus quidem dis-
sertè id cavit loco *cit. n. 65*. Valentia verò
minimè obscurè toto illo *puncto 3*. fundans se
in definitione vulgari simoniæ, quam esse si-
moniæ naturalis constat, & ipse observat
ibidem *puncto 5. pag. 2069*.

Exempla innocua quibus explicat uterque
assertionem suam promamus quædam. Infe-
runt enim 1. non esse simoniacos sacerdotes &
Parochos celebrantes sacrum & alia ministeria
spiritualia exhibentes, movente stipendio in
Ecclesia usitato.

Dicet fortè accusator stipendium se accipe-

re postquam fecit sacra pro defuncto, non tamen fecisse sacra movente stipendio. Non credent hæredes defuncti: constat enim non facturum fuisse pro defuncto illa sacra omnia, si nulla fuisset spes stipendii.

Inferunt 2. populum non esse simoniacum stipendia largientem sacerdotibus, Parochis pro ministeriis spiritualibus non enim hæc illum dare, ut pretium ministeriorum, aut ex aliqua obligatione justitiæ, sed ex mera gratitudine. Velim ut sit attentus accusator ad hanc doctrinam Valentiaæ quæ & est Tanneri. *Populus (inquit Valentia) confert stipendia ex gratitudine, qua impendenti officium spirituale,*

COMPENSATIO GRATUITA temporalis rependitur: atq; ita patet, talem consuetudinem non esse simoniacam: nam temporale non est pretium spiritualis, sed COMPENSATIO GRATUITA. Quare cum Doctores solent dicere, populum debere ministris id, quod ex lege aut consuetudine solet illis tribui, non ita intelligendum hoc est, quasi per hoc illi judicent diversi generis obligationes, ex quibus contingat populum debere tribuere stipendia; sed tantum explicant capita varia, quibus OBLIGATIO GRATITUDINIS determinatur, ut scilicet populus conferat hoc aut illud. Subdere his potuisset salubre monitum S. Thomæ 2. 2. q. 100. a. 2. ad 4. in his omnibus sollicitè cavendum est, quod habet SPECIEM SIMONIÆ VEL CUPIDITATIS.

Et art. 3. in corp. ab invitis non exigatur per
spiritualium subtractionem, quæ sunt exhibenda.

Dispiciant obtrectatores Valentia, an stan-
dum sibi putent ejus doctrinâ in materia simo-
niæ: & saltem in animum demittant salubre
monitum D. Thomæ.

PROPOSITIO XLVI.

ET id quidem habet locum etiamsi temporale sit
principale motivum dandi spirituale: imo
etiamsi sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud
pluris aestimetur, quam res spiritualis.

Autores hujus propositionis citantur Tan-
nerus ibidem Valentia & Escobar locis incer-
tis & alii Jesuitæ in multis Thesibus.

Theses illas multas proferre cum oportet,
ut constet non imposuisse more suo; uti &
designare locum Escobarii; nam ubi de simo-
nia agit ex professo non invenitur doctrina il-
la. Viderat accusator in Epistolâ 12. Montal-
tii Escobarii nomen, ubi aliud quiddam ab ip-
so de simonia assertum sugillatur, hoc fortè
illi erat satis, ut Escobarium faceret hujus
propositionis autorem.

De Valentia imposturam dedit illam, quam
à Sinnichio datam pridem refellit Guilielmus le
Maire in *Statera sect. 1. c. 18. pag. 113.* Propo-
sitioni damnatæ apertè contradicit Valentia
romo. 3. d. 6. q. 16. p. 3. pag. 2045. locum hunc
adeat